

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2016/2297**z dnia 16 grudnia 2016 r.****zmieniająca decyzje 2001/497/WE i 2010/87/UE w sprawie standardowych klauzul umownych dotyczących przekazywania danych osobowych państwom trzecim oraz podmiotom przetwarzającym dane mającym siedzibę w takich państwach, na mocy dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady***(notyfikowana jako dokument nr C(2016) 8471)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych⁽¹⁾, w szczególności jej art. 26 ust. 4,

po zasięgnięciu opinii Europejskiego Inspektora Ochrony Danych,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W wyroku z dnia 6 października 2015 r. w sprawie C-362/14 *Maximillian Schrems przeciwko Data Protection Commissioner*⁽²⁾, Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej stwierdził, że przyjmując art. 3 decyzji 2000/520/WE⁽³⁾, Komisja przekroczyła granice kompetencji przyznanych jej w art. 25 ust. 6 dyrektywy 95/46/WE w związku z Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej, oraz uznał art. 3 tej decyzji za nieważny.
- (2) W art. 3 ust. 1 akapit pierwszy decyzji 2000/520/WE określono restrykcyjne warunki, na jakich krajowe organy nadzorcze mogą podjąć decyzję o zawieszeniu przepływu danych do organizacji w USA, która złożyła zaświadczenie o przestrzeganiu zasad, niezależnie od ustaleń Komisji dotyczących odpowiedniej ochrony danych osobowych.
- (3) W wyroku w sprawie *Schrems* Trybunał Sprawiedliwości wyjaśnił, że krajowe organy nadzorcze są nadal właściwe do sprawowania kontroli nad przekazywaniem danych osobowych do państwa trzeciego, które było przedmiotem decyzji Komisji w sprawie odpowiedniej ochrony danych osobowych, i że kompetencje Komisji nie umożliwiają jej ograniczenia kompetencji krajowych organów nadzorczych przyznanych im na mocy art. 28 dyrektywy 95/46/WE. Zgodnie z tym artykułem organy te posiadają w szczególności: uprawnienia dochodzeniowe, takie jak prawo gromadzenia wszelkich informacji potrzebnych do wykonywania ich funkcji nadzorczych, skuteczne uprawnienia interwencyjne, takie jak prawo nakładania czasowego lub ostatecznego zakazu przetwarzania danych, a także prawo pozywania⁽⁴⁾.
- (4) W tym samym wyroku Trybunał Sprawiedliwości przypomniał, że zgodnie z art. 25 ust. 6 akapit drugi dyrektywy 95/46/WE państwa członkowskie i ich organy muszą podejmować środki niezbędne w celu zapewnienia zgodności z aktami instytucji unijnych, ponieważ co do zasady przyjmuje się, że akty te są zgodne z prawem, a zatem wywołują skutki prawne do czasu ich uchylecia, stwierdzenia ich nieważności w postępowaniu o stwierdzenie nieważności lub orzeczenia ich nieważności w następstwie wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym lub zarzutu niezgodności z prawem.
- (5) *Mutatis mutandis*, decyzja w sprawie odpowiedniej ochrony danych osobowych przyjęta przez Komisję na podstawie art. 26 ust. 4 dyrektywy 95/46/WE jest wiążąca dla wszystkich organów państw członkowskich, do których jest skierowana, w tym ich niezależnych organów nadzorczych, w zakresie, w jakim skutkuje ona uznaniem, że przekazywanie danych odbywające się na podstawie standardowych klauzul umownych ustanowionych w tej decyzji zapewnia wystarczające środki zabezpieczające wymagane przepisem art. 26 ust. 2 tej dyrektywy. Nie uniemożliwia to krajowemu organowi nadzorcemu wykonywania swoich uprawnień w zakresie kontroli przepływów danych, w tym uprawnienia do zawieszenia lub zakazu przekazywania danych osobowych, jeżeli stwierdzi on, że przekazywanie danych odbywa się z naruszeniem unijnych lub krajowych przepisów o ochronie danych, jak na przykład w przypadku, gdy importer danych nie przestrzega standardowych klauzul umownych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.⁽²⁾ ECLI:EU:C:2015:650.⁽³⁾ Decyzja Komisji z dnia 26 lipca 2000 r. przyjęta na mocy dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, w sprawie adekwatności ochrony przewidzianej przez zasady ochrony prywatności w ramach bezpiecznej przystani oraz przez odnoszące się do nich najczęściej zadawane pytania, wydane przez Department Handlu USA (Dz.U. L 215 z 25.8.2000, s. 7).⁽⁴⁾ Wyrok w sprawie *Schrems*, pkt 40 i nast., pkt 101–103.

- (6) Decyzje Komisji 2001/497/WE ⁽¹⁾ i 2010/87/UE ⁽²⁾ zawierają ograniczenie uprawnień krajowych organów nadzorczych porównywalne z przepisem art. 3 ust. 1 akapit pierwszy decyzji 2000/520/WE, który Trybunał Sprawiedliwości uznał za nieważny.
- (7) W świetle wyroku w sprawie *Schrems* i zgodnie z art. 266 Traktatu należy zatem zastąpić w wymienionych decyzjach przepisy ograniczające uprawnienia krajowych organów nadzorczych.
- (8) Aby ułatwić skuteczne monitorowanie funkcjonowania obowiązujących decyzji w sprawie standardowych klauzul umownych, państwa członkowskie powinny informować Komisję o istotnych działaniach podejmowanych przez krajowe organy nadzorcze.
- (9) Grupa Robocza ds. Ochrony Osób Fizycznych w zakresie Przetwarzania Danych Osobowych, utworzona na mocy art. 29 dyrektywy 95/46/WE, przedstawiła swoją opinię, która została uwzględniona przy przygotowaniu niniejszej decyzji.
- (10) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ustanowionego na mocy art. 31 ust. 1 dyrektywy 95/46/WE.
- (11) W związku z tym należy odpowiednio zmienić decyzje 2001/497/WE oraz 2010/87/UE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Art. 4 decyzji 2001/497/WE otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

W przypadku gdy właściwe organy w państwach członkowskich wykonują swoje uprawnienia na podstawie art. 28 ust. 3 dyrektywy 95/46/WE, co prowadzi do zawieszenia lub ostatecznego zakazu przepływu danych do państw trzecich w celu ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem ich danych osobowych, dane państwo członkowskie bezzwłocznie informuje o tym Komisję, która przekazuje tę informację pozostałym państwom członkowskim.”.

Artykuł 2

Art. 4 decyzji 2010/87/UE otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

W przypadku gdy właściwe organy w państwach członkowskich wykonują swoje uprawnienia na podstawie art. 28 ust. 3 dyrektywy 95/46/WE, co prowadzi do zawieszenia lub ostatecznego zakazu przepływu danych do państw trzecich w celu ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem ich danych osobowych, dane państwo członkowskie bezzwłocznie informuje o tym Komisję, która przekazuje tę informację pozostałym państwom członkowskim.”.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 grudnia 2016 r.

W imieniu Komisji

Věra JOUROVÁ

Członek Komisji

⁽¹⁾ Decyzja Komisji 2001/497/WE z dnia 15 czerwca 2001 r. w sprawie standardowych klauzul umownych dotyczących przekazywania danych osobowych do państw trzecich, na mocy dyrektywy 95/46/WE (Dz.U. L 181 z 4.7.2001, s. 19).

⁽²⁾ Decyzja Komisji 2010/87/UE z dnia 5 lutego 2010 r. w sprawie standardowych klauzul umownych dotyczących przekazywania danych osobowych podmiotom przetwarzającym dane mającym siedzibę w krajach trzecich na mocy dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 39 z 12.2.2010, s. 5).